

पद चालीसको लुकेको इतिहास - संख्या पच्चीस

इजकिएल सङ्ख्या छ वटा

Jeff Pippenger

2026-08-11

म साक्षीहरूमा रहेको एउटा खण्डबाट सामग्री लिइरहेको छु, जसले पवित्रस्थानभित्र इजकिएल, यशैया र यूहन्नाको अनुभवसँग सम्बन्धित सत्यका विभिन्न पक्षहरू प्रस्तुत गर्दछ। प्रकाशितवाक्यको पहिलो अध्यायमा यूहन्नाले आफ्नो पछाडिबाट आएको एउटा स्वरलाई हेर्न फर्के।

प्रभुको दिनमा म आत्मामा थिएँ, र मेरो पछाडिबाट तुरहीको जस्तो एउटा ठूलो स्वर मैले सुनेँ, यसो भनिरहेको: “म अल्फा र ओमेगा हुँ, पहिलो र अन्तिम; अनि, तिमी जे देख्छौ, त्यसलाई एउटा पुस्तकमा लेख, र एशियामा रहेका सातवटा मण्डलीहरूकहाँ पठाऊ; एफिससकहाँ, र स्मुर्नाकहाँ, र पर्गामिसकहाँ, र थुआतीराकहाँ, र सार्दिसकहाँ, र फिलाडेल्फियाकहाँ, र लाओडिसियाकहाँ।” अनि मसँग बोल्ने स्वरलाई हेर्न म फर्किएँ। र फर्किएपछि मैले सातवटा सुनका सामदानहरू देखेँ। प्रकाश 1:10-12.

पातमोस टापुबाट आरम्भ भई स्वर्गीय पवित्रस्थानसम्म, जहाँ यूहन्नाले ख्रीष्टको त्यो दर्शन देखेका थिए जसको विषयमा सिस्टर ह्याइटले हामीलाई बताउनुहुन्छ, त्यही दर्शन दानियलले आफ्नो पुस्तकको दशौँ अध्यायमा देखेका थिए।

“ती दिनहरूमा म, दानियल, पूरा तीन हप्ता शोक गरिरहेको थिएँ। मैले कुनै स्वादिष्ट रोटी खाइनँ, न त मासु वा दाखमद्य मेरो मुखमा पस्यो, न त मैले आफैलाई किञ्चित् अभिषेक गरेँ। ... तब मैले मेरा आँखा उठाएँ, र हेरेँ, अनि हेर, सनको वस्त्र पहिरेका एक जना पुरुष, जसका कमरमा उपहाजको खँदिलो सुनको पेटी बाँधिएको थियो। उहाँको शरीर पनि बेरिलजस्तो थियो, र उहाँको मुख बिजुलीको झल्कोजस्तो, र उहाँका आँखा आगोका दीपजस्ता, र उहाँका बाहुला र खुट्टा घोटिएको काँसाजस्तो चम्किला, र उहाँका वचनको स्वर भीडको स्वरजस्तै थियो’ (दानियल 10:2-6)।”

“यो वर्णन पातमोस टापुमा ख्रीष्ट उहाँलाई प्रकट हुनुभयो जब यूहन्नालाई दिइएको वर्णनसँग मिल्दोजुल्दो छ। परमेश्वरका पुत्रभन्दा कम कोही होइन, त्यही व्यक्तित्व दानियलसमक्ष प्रकट हुनुभयो। हाम्रा प्रभु पछिल्ला दिनहरूमा के हुन जानेछ भन्ने कुरा दानियललाई सिकाउन अर्को स्वर्गीय सन्देशवाहकसँग आउनुहुन्छ।” Sanctified Life, 49.

पहिला नौ पदहरूले मानव अनुग्रह-अवधिको अन्त्य हुनुभन्दा ठीक अघि येशू ख्रीष्टको प्रकाश कसरी उन्मोचित हुन्छ भन्ने कुरा पहिचान गराउँछन्। यो प्रकाश परमेश्वरद्वारा येशूलाई दिइयो, येशूले त्यसलाई गब्रिएललाई दिए, गब्रिएलले त्यसलाई यूहन्नालाई दिए, र यूहन्नालाई सात मण्डलीहरूकहाँ त्यो सन्देश पठाउने जिम्मा पनि दिइयो। यशैयाले अध्याय छमा यही कार्य गर्न आफ्नो आज्ञापत्र पाए, र इजकिएलले अध्याय दुई र तीनमा यही आदेश पाए। यूहन्नाले आफ्नो आज्ञापत्र प्राप्त गर्दा उनी कैदी थिए; इजकिएल र दानिएल बाबेलमा बन्दी थिए, र यशैया यहूदाका दुष्ट राजा आहाजको इतिहासकालमा जीवन व्यतीत गरिरहेका थिए।

“त्यहाँ पाङ्ग्रामाथि पाङ्ग्रा थिए, र तिनीहरूको व्यवस्था यति जटिल थियो कि पहिलो दृष्टिमा तिनीहरू एजकिएललाई पूर्णतः अस्तव्यस्त देखिन्थे। तर जब तिनीहरू चले, त्यो सुन्दर शुद्धतासाथ र पूर्ण सामञ्जस्यमा थियो। स्वर्गीय प्राणीहरूले ती पाङ्ग्राहरूलाई गतिशील गराइरहेका थिए, र सबैभन्दा माथि, महिमामय नीलम-आसनमाथि, अनन्त परमेश्वर विराजमान हुनुहुन्थ्यो; अनि आसनको वरिपरि कृपा र प्रेमको प्रतीक घेरिएको इन्द्रेणी थियो। यस दृश्यको भयावह महिमाले अभिभूत भएर एजकिएल आफ्नो मुहारमा लडे, त्यही बेला एउटा स्वरले उनलाई उठ्न र परमप्रभुको वचन सुन्न आज्ञा दियो। त्यसपछि इस्राएलका लागि उनलाई चेतावनीको एउटा सन्देश दिइयो।” Testimonies, 751.

मैले प्रभुको आवाज पनि सुनेँ, जसले भन्नुभयो, “म कसलाई पठाऊँ, र हाम्रो निम्ति को जानेछ?” तब मैले भनेँ, “म यहाँ छु; मलाई पठाउनुहोस्।” यशैया ६:८

“यो दर्शन इजकिएललाई त्यही समयमा दिइयो, जब उनको मन अन्धकारमय पूर्वाशंकाहरूले भरिएको थियो। उनले आफ्ना पितृहरूको देश उजाड परेको देखे...”

यसै प्रकार, जब परमेश्वरले प्रिय यूहन्नालाई भावी युगहरूका लागि कलीसियाको इतिहास प्रकट गर्न लाग्नुभएको थियो, तब उहाँले ‘मानिसको पुत्रजस्तै एक जना’लाई सामदानहरूका बीचमा हिंडिरनुभएको देखाई, जो सातवटा कलीसियाहरूको प्रतीक थिए, उहाँका जनहरूप्रति मुक्तिदाताको चासो र हेरचाहको आश्वासन दिनुभयो। ...

“यी शिक्षाहरू हाम्रो हितका लागि हुन्। हामीले आफ्नो विश्वास परमेश्वरमाथि स्थिर राख्नुपर्छ, किनकि हाम्रो सामुन्रे नै त्यस्तो समय छ, जसले मानिसहरूको आत्मालाई जाँच्नेछ। ...”

“हामी महान् र गम्भीर घटनाहरूको सङ्घारमा उभिएका छौं। भविष्यवाणी तीव्र गतिमा पूरा हुँदैछ। प्रभु ढोकामै हुनुहुन्छ। छिट्टै हाम्रो सामु सबै जीवित मानिसहरूका लागि अत्यन्तै चासोको एक कालखण्ड खुल्नेछ। विगतका विवादहरू पुनर्जीवित गरिनेछन्; नयाँ विवादहरू उठ्नेछन्। हाम्रो संसारमा घटित हुन जाने दृश्यहरू अझै कल्पनासमेत गरिएका छैनन्। शैतान मानवीय माध्यमहरूद्वारा कार्यरत छ। संविधान परिवर्तन गर्न र आइतबारको पालनालाई लागू गराउने कानून सुनिश्चित गर्न प्रयास गरिरहेका मानिसहरूले त्यसको परिणाम के हुनेछ भन्ने कुरा थोरै मात्र बुझेका छन्। एक सङ्कट ठीक हाम्रो सामु आइपुगेको छ।”

“तर यस महान् संकटको घडीमा परमेश्वरका सेवकहरूले आफ्नै भरमा भरोसा गर्नु हुँदैन। यशैया, इजकिएल, र यूहन्नालाई दिइएका दर्शनहरूमा हामी देख्छौं कि स्वर्ग पृथ्वीमा घटिरहेका घटनाहरूसँग कति निकटतापूर्वक सम्बन्धित छ, र उहाँप्रति निष्ठावान् रहनेहरूका निम्ति परमेश्वरको हेरचाह कति महान् छ। संसार शासकविहीन छैन। आउने घटनाहरूको योजना प्रभुको हातमा छ। स्वर्गका महाराजले आफ्ना मण्डलीसम्बन्धी चासोहरूजस्तै राष्ट्रहरूको नियतिलाई पनि आफ्नै अधीनमा राख्नुभएको छ। ...”

“इजकिएलको दर्शनमा परमेश्वरको हात करूबहरूका पखेटाहरू मुनि थियो। यसले उहाँका सेवकहरूलाई यो शिक्षा दिन्छ कि तिनीहरूलाई सफलता प्रदान गर्ने शक्ति दैवी शक्ति नै हो। यदि तिनीहरूले अधर्म त्यागेर हृदय र जीवनमा शुद्ध बन्नेछन् भने, उहाँ तिनीहरूसँग कार्य गर्नुहुनेछ।

“जीवित प्राणिहरूका बीच बिजुलीको चम्काइझैँ तीव्रतासाथ आवागमन गर्ने उज्यालो ज्योतिले यस कार्य अन्ततः जुन वेगले पूर्णतासम्म अघि बढ्नेछ, त्यसको प्रतिनिधित्व गर्दछ। ...”

“दाजुभाइहरू हो, अहिले शोक र निराशामा डुब्ने समय होइन, शङ्का र अविश्वासमा समर्पित हुने समय होइन। ख्रीष्ट अहिले यूसुफको नयाँ चिहानमा, ठूलो ढुङ्गाले बन्द गरिएको र रोमी मोहरले मोहरबन्द गरिएको उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ; हाम्रा उद्धारकर्ता पुनरुत्थित हुनुहुन्छ। उहाँ राजा हुनुहुन्छ, सेनाहरूका प्रभु हुनुहुन्छ; उहाँ करूबहरूका बीचमा विराजमान हुनुहुन्छ; र राष्ट्रहरूको कलह र कोलाहलको बीचमा पनि उहाँ अझै आफ्ना जनहरूको रक्षा गर्नुहुन्छ। जो स्वर्गहरूमा शासन गर्नुहुन्छ, उहाँ नै हाम्रा उद्धारकर्ता हुनुहुन्छ। उहाँ हरेक परीक्षाको परिमाण ठहर गर्नुहुन्छ। उहाँ त्यो भट्टीको आगोलाई हेरिरहुनुहुन्छ, जसले हरेक प्राणलाई जाँच्नेपर्छ। जब राजाहरूका गढहरू ढालिनेछन्, जब परमेश्वरको क्रोधका बाणहरू उहाँका शत्रुहरूको हृदयमा बेधिनेछन्, तब उहाँका जनहरू उहाँका हातहरूमा सुरक्षित रहनेछन्।” Testimonies, volume 5, 752-754.

चारवटा बाइबलीय साक्षीहरूले यस तथ्यको पुष्टि गर्छन् कि येशू ख्रीष्टको प्रकाशको सन्देश ती व्यक्तिहरूलाई दिइन्छ, जो पवित्रस्थानमा यी अगमवक्ताका अनुभवहरूद्वारा प्रतिरूपित गरिएका छन्। जब हामी स्वर्गीय पवित्रस्थानमा प्रवेश गर्छौं, तब हामीलाई त्यो सन्देश प्रदान गरिन्छ, जसको घोषणा गर्न हामी नियुक्त गरिएका छौं। “हरेक प्राण”-लाई जाँच्ने “भट्टीको आगो” मलाकी तीनको भट्टी हो।

तर उहाँको आगमनको दिनमा को ठहरिन सक्छ? अनि उहाँ प्रकट हुनुहुँदा को उभिरहन सक्छ? किनकि उहाँ शुद्ध पार्नेको आगोजस्तै, र धोबीको साबुनजस्तै हुनुहुन्छ। अनि उहाँ चाँदी शुद्ध पार्ने र पवित्र तुल्याउनेजस्तै बसेर काम गर्नुहुनेछ; उहाँले लेवीका सन्तानलाई शुद्ध पार्नुहुनेछ, र तिनीहरूलाई सुन र चाँदीझैँ खार्नुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले परमप्रभुको निम्ति धार्मिकतामा आधारित भेटी चढाउन सकून्। तब यहूदा र यरूशलेमको भेटी परमप्रभुलाई प्राचीन दिनहरूमा जस्तै, र अधिल्ला वर्षहरूमा जस्तै, मनपर्ने हुनेछ। मलाकी ३:२-४।

शुद्धीकरण गर्ने जानकारीले चाँदी ठीक समयसम्म भट्टीमा रहेको छ भन्ने कुरा तब जान्दछ, जब चाँदी यति शुद्ध हुन्छ कि त्यसले शुद्धीकरण गर्नेको अनुहार प्रतिबिम्बित गर्छ। चाँदीलाई प्राचीनकालमा कसरी शुद्ध गरिन्थ्यो भन्ने यो तथ्य दानिएलले अध्याय दशमा देखेको कारक क्रिया “marah” सँग मेल खान्छ। यी अन्तिम दिनहरूमा प्रभुले आफ्ना जनलाई पवित्रस्थानभित्र अगुवाइ गर्दै हुनुहुन्छ, ताकि एक सय चवालीस हजारको झण्डाचिह्नको भाग हुन योग्य उम्मेदवारहरूको जाँच, शुद्धीकरण र परिष्कार गर्न सकून्। यस अवधिमा, “यदि” हामी “अधर्मलाई त्यागेर हृदय र जीवनमा शुद्ध” हुन्छौं भने, “उहाँले” हामीसँग “कार्य गर्नुहुनेछ।” दानिएल अध्याय दशमा झैँ केही जना त्यस अनुभवबाट भाग्छन्, तर दानिएलद्वारा प्रतीकित ती व्यक्तिहरू, जसले येशू ख्रीष्टको प्रकाशको त्यो महान् दर्पण-दर्शन देख्छन्, तिनीहरूका ओठहरू यशैयाले चित्रण गरेझैँ वेदीबाट लिएको एउटा अँगारले छोइनेछन्, र तिनीहरू शुद्ध पारिनेछन् तथा पहिले धर्मत्यागी मण्डलीलाई, अनि त्यसपछि संसारलाई सन्देश दिनका लागि तयार पारिनेछन्।

सन्देश पवित्रस्थानमा रहेका ती विश्वासी आत्माहरूलाई प्रस्तुत गरिएको छ। लेवीव्यवस्था तेइस, जब पेन्टेकोस्टको ऋतुसँग समन्वित गरिन्छ, तब परमपवित्रस्थानमा रहेको करारको सन्दूकलाई प्रतिबिम्बित गर्ने उद्देश्यले रचित गरिएको छ। विश्वासद्वारा, अध्यायका सन्देशहरूको संरचनाले पवित्र इतिहासभित्र तीनवटा मार्गचिह्नहरू पहिचान गर्दछ, जसमा भट्टीको परीक्षा सम्पन्न हुन्छ। दैवी रूपमा गहन—तेइसौँ अध्यायको भविष्यवाणीगत संरचनाले भविष्यवाणीका विद्यार्थीलाई पहिलो अध्यायको पहिलो पदमा इजकिएललाई अवस्थित गर्न अनुमति दिन्छ।

अब तिसौँ वर्षमा, चौथो महिनाको पाँचौँ दिनमा, जब म केबार नदीको किनारमा बन्धुवाहरूका बीचमा थिएँ, तब आकाश खुल्यो, र मैले परमेश्वरका दर्शनहरू देखें। महिनाको पाँचौँ दिनमा, जो राजा यहोयाकीनको बन्धुवाइको पाँचौँ वर्ष थियो। इजकिएल १:१, २.

एक लाख चवालीस हजारको मोहर लगाइने समयमा एक जना पूजाहारीको रूपमा, इजकिएल सत्रौँ जुबिली चक्रको तीसौँ वर्षमा छन्, अर्थात् ईसा-पूर्व ५८७ मा नबूकदनेसरद्वारा यरूशलेममाथि गरिएका तीन घेराबन्दीमध्ये तेस्रो घेराबन्दी हुनुभन्दा पाँच वर्ष पहिले। उक्त पदको तीसौँ वर्ष पुरानो नियमको इतिहासकै सबैभन्दा महान् पुनर्जागरणको तीस वर्षपछि पर्दछ, र त्यो पाँचौँ वर्षको पाँचौँ दिनमा हो; यसरी इजकिएलको साक्षीमा पाँच सङ्ख्या राखिएको छ। प्रारम्भका दुई पदहरूमा हामी तीस एक पटक चिन्हित भएको र पाँच सङ्ख्या तीन पटक उल्लेख गरिएको पाउँछौं। लेवीय २३ को पेन्टेकोस्टकालसँग समरेखित संरचनामा, तीसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दोस्रो परीक्षा तुरहीहरूको पर्वसम्म पुग्छ; पाँच दिन ख्रीष्टको स्वर्गारोहणसम्म, त्यसपछि पाँच दिन प्रायश्चित्तको दिनसम्म, अनि त्यसपछि पाँच दिन त्यस मार्गचिह्नसम्म, जसले प्रारम्भिक (पेन्टेकोस्ट) र उत्तरकालीन (वासस्थानहरूको पर्व) वर्षा दुवैलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। उक्त संरचनाले तीस प्रस्तुत गर्दछ, त्यसपछि पाँचका तीन चरणहरू। इजकिएल मन्दिरमा छन्, र लेवीय २३ को संरचना नै सन्दूक हो।

इतिहासले यस तथ्यको साक्षी दिन्छ कि यस बिन्दुमा इजकिएल प्रतीकात्मक घेराबन्दीभन्दा पाँच वर्ष अघि छन्, जुन यरूशलेमको विनाशद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप स्वरूप निष्कर्षमा पुग्छ। ‘पाँच’ संख्या लेवीव्यवस्था तेइसको रचनाको एक प्रमुख तत्त्व हो, जसरी ‘तीस’ संख्या पनि हो।

यी लेखहरूमा यो देखाइएको छ कि जब अध्यायका पहिलो बाइस पदहरूलाई अन्तिम बाइस पदहरूसँग समरेखित गरिन्छ, र त्यसपछि बाइस पदका ती दुई रेखाहरूलाई पेन्टेकोस्टल ऋतुसँग एकसाथ समरेखित गरिन्छ, तब मलाकीको भट्टीको आगो हुने तीन-चरणीय परीक्षण प्रक्रियालाई स्पष्ट रूपमा चित्रित गरिएको पाइन्छ। ती तीन चरणहरूमा पहिलो र तेस्रो चरणभित्र एउटा अल्फा र ओमेगा हुन्छ, जो चारवटा मार्गचिह्नहरूको शृङ्खलाले बनेको हुन्छ,

र ती चारवटा मार्गचिह्नहरूले एक चरणलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

निस्तार-चाड, त्यसपछि अखमिरी रोटीको पर्व, त्यसपछि जौको पहिलो फलको भेटी, अनि त्यसपछि अखमिरी रोटीको पर्वको अन्त्यसम्म 'पाँच' दिन। यी चार मार्गचिह्नहरूले पहिलो परीक्षालाई निर्माण गर्छन्, र येशूले सधैं अन्त्यलाई आरम्भद्वारा दृष्टान्त दिनुहुन्छ, र तेस्रो परीक्षा पनि चार मार्गचिह्नहरूद्वारा नै बनेको छ। तुरहीहरूको पर्व, त्यसपछि ख्रीष्टको स्वर्गारोहण, त्यसपछि प्रायश्चित्तको दिन, अनि त्यसको पाँच दिनपछि पिन्तिकोस्त र वासस्थानहरूको पर्व—दुवैको आगमन। पिन्तिकोस्त अघिल्लो वर्षाको प्रतीक हो र वासस्थानहरूको पर्व पछिल्लो वर्षाको प्रतीक हो। लेवीव्यवस्था तेइसको नमूनामा पिन्तिकोस्त र वासस्थानहरूको पर्व दुवै एकै रेखामा मिल्छन्।

यसकारण, हे सियोनका सन्तानहरू हो, आनन्दित होओ, र परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरमा हर्षित होओ; किनकि उहाँले तिमीहरूलाई यथोचित रूपमा अगिल्लो वर्षा दिनुभएको छ, र उहाँले तिमीहरूका निम्ति वर्षा झारिदिनुहुनेछ—अगिल्लो वर्षा र पछिल्लो वर्षा—पहिलो महिनामा। योएल 2:23।

अन्तिम परीक्षा र शुद्धीकरणको प्रक्रिया ३१ डिसेम्बर २०२३ मा आरम्भ भयो। पहिलो परीक्षा आधारभूत परीक्षा थियो, जुन “robbers of thy people” को विवादद्वारा प्रतीकित थियो, जसले १८ जुलाई २०२० को निराशाद्वारा पहिले नै परीक्षित भएका समूहलाई विभाजित गर्‍यो।

“इतिहास र भविष्यवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र त्रुटिबीचको दीर्घकालीन संघर्षलाई चित्रण गर्दछ। त्यो संघर्ष अझै जारी छ। जे कुराहरू भइसकेका छन्, तिनी फेरि दोहोरिनेछन्। पुराना विवादहरू पुनर्जीवित गरिनेछन्, र नयाँ सिद्धान्तहरू निरन्तर उठिरहनेछन्। तर परमेश्वरका ती जनहरू, जसले आफ्नो विश्वास र भविष्यवाणीको पूर्तिमा पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतहरूको सन्देशको उद्घोषणामा आफ्नो भूमिका निर्वाह गरेका छन्, तिनीहरू आफू कहाँ उभिएका छन् भन्ने जान्दछन्। तिनीहरूसँग यस्तो अनुभव छ, जो खाँटी सुनभन्दा पनि बहुमूल्य छ। तिनीहरूले अन्त्यसम्म आफ्नो भरोसाको आरम्भलाई दृढतापूर्वक समातिराख्दै, चट्टानझैँ अटल भएर उभिनुपर्छ।” Manuscript Releases, volume 1, 47.

लेवीय व्यवस्था अध्याय तेइसमा पहिलो परीक्षा तीनको एक भविष्यसूचक संयोजनद्वारा, जसको पाँच दिनपछि अखमिरी रोटीको अन्त्य हुन्छ, प्रस्तुत गरिएको छ। पास्का पहिलो दिन थियो, अखमिरी रोटीको पर्व दोस्रो दिन थियो, र पहिलो फलको भेटी तेस्रो दिन थियो। पाँच दिनपछि अखमिरी रोटीको पर्व समाप्त भयो। तीन परीक्षामध्ये पहिलो परीक्षाको भविष्यसूचक संरचना तेस्रो र अन्तिम परीक्षामा पनि प्रस्तुत गरिएको छ। तीन मार्गचिह्नहरू पछि एउटाद्वारा बनेको त्यस तेस्रो मार्गचिह्नमा, तुरहीहरूको पर्व पहिलो दिन हो, र पाँच दिनपछि ख्रीष्टको स्वर्गारोहण हुन्छ, त्यसपछि पाँच दिनपछि प्रायश्चित्तको दिन आउँछ, अनि त्यसको पाँच दिनपछि पेन्टेकोस्ट र वासस्थानहरूको पर्व दुवैले चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्था जनाउँछन्, जसलाई इजिकिएलको पुस्तकमा यरूशलेमको विनाशको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

अखमिरी रोटीको पर्वको समाप्ति र तुरहीहरूको पर्वको बीचमा तीस दिन छन्, जसले केवल एक पुजारीको प्रतीकलाई मात्र प्रतिनिधित्व गर्दैनन्, तर दैवी चित्रणभित्र प्रतिनिधित्व गरिएका तीन परीक्षामध्ये दोस्रो परीक्षालाई पनि जनाउँछन्।

ख्रीष्टको बप्तिस्माले निस्तार-चाड, अखमिरी रोटी र पहिलो फलका तीनवटा मार्गचिह्नहरूलाई चित्रित गर्दछ, किनकि ती तीन मार्गचिह्नहरूले ख्रीष्टको मृत्यु, गाडिनु र पुनरुत्थानलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। ती तीन चरणहरू पछि पाँच दिनको अन्तरालमा चौथो चरणमा पुगिन्छ, जसलाई अखमिरी रोटीको चाडको अन्त्यद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। बप्तिस्माले ती तीन चरणहरूलाई एउटै संक्षिप्त क्षणमा प्रस्तुत गर्दछ, जब यूहन्नाले आफ्ना मसीहलाई बप्तिस्मा दिए। वसन्तका चाडहरूले ती तीन चरणहरूलाई प्रत्येक एक-एक दिनले अलग गर्छन्, र शरद्का चाडहरूले ती तीन चरणहरूलाई पाँच दिनले अलग गर्छन्।

जब हामी वसन्त पर्वहरूको पहिलो परीक्षालाई तीन मार्गचिह्नहरूको संयोजनको रूपमा लागू गर्छौं, जसको पाँच दिनपछि एक मार्गचिह्न आउँछ; अनि त्यसपछि शरद् पर्वहरूलाई तीन मार्गचिह्नहरूका रूपमा लागू गर्छौं, जसको पाँच दिनपछि एक मार्गचिह्न आउँछ, तब एउटा भविष्यसूचक संरचना स्थापित हुन्छ, जसमा तीनको एउटा अल्फा मार्गचिह्न हुन्छ जसको पछि पाँच दिन आउँछन्, र त्यसपछि तीस दिन आउँछन्, अनि शरद् पर्वहरूको तेस्रो परीक्षा तीनको मार्गचिह्न र त्यसको पछि पाँच दिनका रूपमा आउँछ—यो संरचनाले पहिलो परीक्षाले जम्मा पाँच दिन समेटेको देखाउँछ, त्यसपछि तीस दिनको दोस्रो परीक्षा आउँछ, जसले पाँच दिनको तेस्रो मार्गचिह्नसम्म पुर्‍याउँछ। पाँच प्लस तीस, प्लस पाँच बराबर चालीस हुन्छ ($5 + 30 + 5 = 40$)।

ख्रीष्टको बप्तिस्मापछि तुरुन्तै चालीस दिनको अवधि आयो, जुन तीन परीक्षाहरूमा गएर समाप्त भयो। पेन्टेकोस्तको मौसमसँग संयोजनमा लैव्यवस्था तेइसको संरचनाभित्र अझ धेरै कुरा पहिचान गर्न सकिन्छ, तर अर्को तहमा उक्त अध्यायले परमपवित्र स्थानमा रहेको करारको सन्दूकलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

लेवीय व्यवस्था अध्याय तेइसका वसन्तकालीन र शरदकालीन पर्वहरू दुई सब्बाथहरूको बीचमा राखिएका छन्। ती दुई सब्बाथहरूले ढाक्ने दुई करूबहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र लेवीय व्यवस्था अध्याय तेइससँग समरेखित पेन्टेकोस्तीय ऋतुका मार्गचिह्नहरूले सन्दूक र ती ढाक्ने दुई करूबहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। इजकिएललाई अध्याय एकमा पवित्रस्थानभित्र लगिन्छ, र जब तिनलाई त्यहाँ लगिन्छ, तिनी यरूशलेमको विनाशतर्फ लैजाने घेराबन्दीभन्दा पाँच दिनअगाडि अवस्थित हुन्छन्, जसले छिट्टै आउने आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्छ। लेवीय व्यवस्था अध्याय तेइसमा आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनलाई पेन्टेकोस्त र वासस्थानको पर्वद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ। इजकिएल तिसौं वर्षमा छन्, र तीस मलाकी अध्याय तीनको भट्टीको आगो बनाउने तीन परीक्षामध्ये दोस्रोलाई जनाउने अवधि हो। दोस्रो परीक्षा तीस दिनद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, जसरी इतिहासकारहरूले उल्लेख गर्ने योशियाको महान् पासहबाट आरम्भ भएको सत्रौं जुबिली चक्रको तिसौं वर्षमा इजकिएल छन्। इजकिएल अठार महिनासम्म चलेको घेराबन्दीभन्दा पाँच वर्षअगाडि छन्, र तिनी मन्दिरमा छन्, जुन बाँकी जनलाई शुद्ध र पखाल्ने अन्तिम तीन परीक्षामध्ये बीचको हो। पत्रुस पनि कैसरिया-फिलिप्पी (पानियम) मा थिए, तीन परीक्षाहरूको बीचमै, जसरी पानियम (कैसरिया-फिलिप्पी), रूपान्तरणको पर्वत, र क्रूसद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

इ.पू. ५९२ मा इजकिएललाई अलौकिक रीतिले “गूँगो” बनाइयो, र परमेश्वरले उनको मुख खोलेदिनुहुँदा मात्र उनी बोल्थे। त्यो अवस्था इ.पू. ५८५/६ मा यरूशलेमको पतन नभएसम्म जारी रह्यो। घेराबन्दी सुरु भएको दिन, जब उनका “आँखाको चाहना” मरे, परमेश्वरले उनलाई बोल्न लगाउनुभएको थियो; तर इस्राएलका “आँखाको चाहना” यरूशलेम पतन नभएसम्म उनलाई स्वतन्त्र रूपमा बोल्न अनुमति दिइएको थिएन। यरूशलेमको पतनले शीघ्र आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था प्रतिनिधित्व गर्दछ, र त्यहीँ यूहन्ना बप्तिस्मा दिनेका पिता—आठौँ पालोका एक पुजारी—जो मन्दिरमा सेवा गरिरहँदा गूँगो बनाइएका थिए, जहाँ इजकिएल पनि (दर्शनमा) थिए, उनी पनि करिब नौ महिनासम्म गूँगो बनाइएका थिए। यूहन्नाको जन्मपछि आठौँ दिन, जब यूहन्नाको खतना हुँदै थियो, तब उनलाई बोल्न अनुमति दिइयो। पवित्रस्थानमा हुँदा गूँगो बनाइएका दुई अगमवक्ताहरू। पवित्रस्थानमा ख्रीष्टलाई हेरिरहँदा गूँगो बनाइएका तेस्रो अगमवक्ता दानिएल थिए। अध्याय १० मा दानिएल पवित्रस्थानमा छन्, र जसरी उनलाई तीन पटकमध्ये दोस्रो पटक स्पर्श गरिँदै थियो, उनी गूँगो बनाइए। मध्य बिन्दुमा दानिएल गूँगो बनाइए।

अनि जब उहाँले मसँग त्यस्ता वचनहरू बोल्नुभयो, तब मैले आफ्नो अनुहार भूमितिर झुकाएँ, र म निरुत्तर भएँ। अनि हेर, मानिसका सन्तानहरूको समानताजस्तो एक जनाले मेरा ओठ छोयो; तब मैले आफ्नो मुख खोलेँ, र बोलेँ, र मेरो सामु उभिनुभएको उहाँलाई भनँ, हे मेरा प्रभु, यस दर्शनद्वारा मेरा पीडाहरू ममाथि आए, र मैले कुनै बल बाँकी राखिनँ। दानियल १०:१५, १६।

बोल्नुहोस्

“बोल्नु” को प्रतीकवाद चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थाको समयमा स्पष्ट रूपमा देखिन्छ, जब संयुक्त राज्य अमेरिका अजिङ्गरङ्गै बोल्दछ, बलामको गधा बोल्दछ, हबकूकको दर्शन बोल्दछ र झूट बोल्दैन। ती तीन मूक अगमवक्ताहरू, जो पवित्रस्थानमा रहँदा मूक बनाइएका थिए, यरूशलेमको विनाशको समयमा बोल्छन्। जकरियासँग, उनले आफ्नो छोराको नयाँ नाम सही छ भनी पहिचान गराउन बोल्छन्, यसरी नयाँ नाम दिइने फिलाडेल्फियालीहरूलाई प्रतिरूपित गर्दै।

जसले विजय पाउँछ, त्यसलाई म मेरा परमेश्वरको मन्दिरमा एउटा खम्बा बनाउनेछु, र ऊ फेरि कहिल्यै बाहिर जानेछैन; अनि म त्यसको माथि मेरा परमेश्वरको नाउँ, र मेरा परमेश्वरको सहरको नाउँ, अर्थात् नयाँ यरूशलेमको, जुन मेरा परमेश्वरबाट स्वर्गबाट ओर्लिआउँछ, लेखिदिनेछु; अनि म त्यसको माथि मेरो नयाँ नाउँ पनि लेखिदिनेछु। प्रकाश 3:12.

जकरियालाई यूहन्नाको नयाँ पारिवारिक नाम लेख्न एउटा पटिया दिइयो।

अनि यस्तो भयो कि आठौँ दिनमा तिनीहरू बालकको खतना गर्न आए; र तिनीहरूले उसको पिताको नाउँअनुसार उसको नाउँ जकरिया राख्न लागे। तर उसकी आमाले उत्तर दिँदै भनिन्, “त्यसो होइन; बरु उसको नाउँ यूहन्ना कहलाइनेछ।” अनि तिनीहरूले उनलाई भने, “तिम्रा आफन्तहरूमध्ये यस नाउँले कहलाइने कोही पनि छैन।” तब तिनीहरूले उसको पितालाई सङ्केतले सोधे, उनी उसको नाउँ के राखिन चाहन्छन्। अनि उनले एउटा लेख्ने फल्याक मागे, र यसो लेखे, “उसको नाउँ यूहन्ना हो।” अनि सबै चकित भए। तुरुन्तै उनको मुख खोलियो, र उनको जिब्रो फुकाइयो, अनि उनले बोल्न थाले, र परमेश्वरको प्रशंसा गरे। लूका 1:59-64।

यूहन्नाको नयाँ नाम फिलाडेल्फियाको मण्डलीसँग मेल खान्छ, र जकरियाको नाम तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देशप्रतिको जकरियाको अविश्वासद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने लाओडिसियासँग मेल खान्छ। सबै अगमवक्ताहरूले उत्तरकालका दिनहरूलाई सम्बोधन गर्छन्, र उत्तरकालका दिनहरू तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहास हुन्। त्यसैले सन्देश ल्याउने स्वर्गदूत अवश्य नै तेस्रो स्वर्गदूत हुनुपर्छ। जकरियाले प्रभुले लाओडिसियाको सातौँ-दिनको एडभेन्टिस्ट मण्डलीलाई पार गरेर जानुहुनेछ भन्ने कुरा बुझ्न अस्वीकार गरे। यी अगमवक्ताहरूमा स्वरको पुनर्स्थापनाबारे भन्न अझ धेरै कुरा छन्, तर हामी योशियाको भविष्यसूचक रेखाको बुझाइतर्फ अघि बढिरहनेछौं।

योशियाको चक्र

हामीले इ.पू. ६२२ मा योशियाहको निस्तार-चाडमा आरम्भ भएको सत्रौँ जुबिली चक्रबारे विचार गरिसकेका छौं, तर योशियाहको रेखा इ.पू. ६२२ भन्दा धेरै अगाडिदेखि नै आरम्भ हुन्छ। इस्राएलको विद्रोह, जसले शाऊललाई इस्राएलको पहिलो राजाको रूपमा सिंहासनमा ल्यायो, त्यसले ती चालीस वर्षलाई चिह्नित गर्‍यो जसमा राजा शाऊलले राज्य गरे; त्यसपछि ती चालीस वर्ष आए जसमा राजा दाऊदले राज्य गरे; त्यसपछि ती चालीस वर्ष आए जसमा सुलैमानले राज्य गरे। परमेश्वरको अस्वीकार, जसले अगमवक्ता शमूएललाई अत्यन्तै दुःखी तुल्यायो, इ.पू. १०९७ मा भयो, र त्यसले विद्रोहको एउटा भविष्यसूचक रेखा आरम्भ गर्दछ, जो क्रूसमा गएर अन्त्य भयो, जब यहूदीहरूले घोषणा गरे, तिनीहरूका राजा कैसर बाहेक अरु कोही छैन।

तर तिनीहरू चिच्याए, यसलाई हटाइदेऊ, यसलाई हटाइदेऊ, यसलाई क्रूसमा टाँग। पिलातसले तिनीहरूलाई भने, के म तिमीहरूका राजालाई क्रूसमा टाँगूँ? मुख्य पूजाहारीहरूले उत्तर दिए, कैसर बाहेक हाम्रो कुनै राजा छैन। यूहन्ना 19:15।

१०९७ मा, सुलैमानको मृत्यु ९७७ ईसा पूर्वमा नहुँदासम्म तीन राजाहरूले प्रत्येकले चालीस-चालीस वर्षसम्म शासन गर्ने थिए, त्यसपछि राज्य उत्तर र दक्षिणमा विभाजित भयो।

त्यसपछि तिनीहरूले एक जना राजा चाहना गरे; अनि परमेश्वरले तिनीहरूलाई बेन्यामीन कुलका एक जना पुरुष, कीशका छोरा शाऊल, चालीस वर्षको अवधिसम्म दिनुभयो। प्रेरितहरूका काम १३:२१।

दाऊदले राज्य गर्न थाल्दा उनी तीस वर्षका थिए, र उनले चालीस वर्षसम्म राज्य गरे। हेब्रोनमा उनले यहूदामाथि सात वर्ष र छ महिना राज्य गरे; अनि यरूशलेममा उनले समस्त इस्राएल र यहूदामाथि तेत्तीस वर्ष राज्य गरे। २ शमूएल २:४, ५।

सुलेमानको राज्यकाल १७१ ईसापूर्वमा आरम्भ भयो; मन्दिरको जग सुलेमानको चौथो वर्षमा (१७७ ईसापूर्व) राखियो। निर्माणकार्य सात वर्षसम्म चल्यो (१ राजाहरू ६:३७-३८), र मन्दिर सुलेमानको एघारौँ वर्षको आठौँ महिनामा पूरा भयो। औपचारिक समर्पण सातौँ महिनामा (एथानीम महिना), वासस्थानहरूको पर्वको समयमा सम्पन्न भयो (१ राजाहरू ८; २ इतिहास ५-७)। राजाहरू, मन्दिर र राष्ट्र—यी प्रत्येकको इतिहासमा चार सय नब्बे वर्षको एक अवधि प्रस्तुत गरिएको छ, जसले राजाहरू, मन्दिर वा राष्ट्रसँग सम्बन्धित भविष्यसूचक अवधिलाई स्पष्ट रूपमा चिह्नित गर्दछ।

दानिएललाई ईसा पूर्व ६०७ मा बन्दी बनाएर लगियो, यद्यपि बाइबलीय कालगणना गर्ने अधिकांश विद्वानहरूले ईसा पूर्व ६०५ लाई पहिचान गर्छन्। ऐतिहासिक अभिलेख भविष्यसूचक साक्षीसँग मेल खानुपर्छ, र ईसा पूर्व १०९७ मा राजाको चाहनाबाट आरम्भ हुने इतिहास-रेखामा ऐतिहासिक रूपमा अंकित घटनाहरूको प्रतीकवादले धेरै भविष्यसूचक साक्षीहरूमाथि यो माग गर्दछ कि ईसा पूर्व ६०७ नै सही अनुप्रयोग हो, ईसा पूर्व ६०५ होइन। ईसा पूर्व ६०७ ले राजाहरूको रेखामा चार सय नब्बे वर्षको अन्त्यलाई चिह्नित गर्दछ, तर यसले त्यस रेखाभित्र देखा पर्ने सत्तरी वर्षका तीन प्रमुख निरूपणहरूमध्ये एकको आरम्भ पनि गर्दछ। ईसा पूर्व ६०७ ले ईसा पूर्व ६७७ मा मनश्शेको बन्दीग्रहणबाट आरम्भ भएका सत्तरी वर्षको अन्त्यलाई पनि चिह्नित गर्दछ। चार सय नब्बे वर्षको प्रतीकको पहिलो निरूपण (जसका रेखाभित्र तीन साक्षीहरू छन्) त्यहीँ समाप्त हुन्छ जहाँ सत्तरी वर्षका तीन साक्षीहरूमध्ये एक समाप्त हुन्छ र सत्तरी वर्षको अर्को साक्षी आरम्भ हुन्छ; गणितीय संरचनाले, दानिएललाई ईसा पूर्व ६०५ मा बन्दी बनाइयो भन्ने धारणाको बाबजुद, ईसा पूर्व ६०७ कै पक्षमा साक्षी दिन्छ।

१०९७ ईसा पूर्वदेखि ६०७ ईसा पूर्वसम्मका राजाहरूलाई सम्बन्धित ४९० वर्षको अवधि समेटिएको त्यस रेखाभित्र, सोलोमनको मन्दिरको समर्पणदेखि निर्वासनपछिको मन्दिरलाई जेरुब्बाबेलद्वारा ५१६ ईसा पूर्वमा पुनःसमर्पण गरिँदासम्म पनि ४९० वर्षको अवधि छ। यो ४९० वर्ष सोलोमनले आफ्नो एघारौँ वर्षमा गरेको समर्पणदेखि ४२० वर्ष, त्यसमा बन्दीवासको समयमा मन्दिर उजाड रहेको ७० वर्ष थपिँदा, जम्मा ४९० वर्ष हुन्छ। आर्टाक्सर्सेसको तेस्रो आज्ञा ५९ वर्षपछि ४५७ ईसा पूर्वमा आयो, र यसले परमेश्वरका जनहरूका लागि “निर्धारित” (“काटिएको”, दानियल ९:२४) ४९० वर्षको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ, जुन स्तिफनसलाई ढुङ्गाले हानेर मारिएको वर्ष ३४ मा समाप्त भयो। निश्चय नै, १०९७ ईसा पूर्वमा परमेश्वर र अगमवाणीको आत्मालाई अस्वीकार गर्ने आधारभूत धर्मत्यागबाट आरम्भ भई स्तिफनसले परमेश्वरको दाहिने हाततर्फ खडा भएका ख्रीष्टलाई देखेसम्म फैलिएको यस भविष्यवाणीमूलक रेखाभित्र अरू धेरै गहन कालक्रमगत साक्षीहरू पनि छन्। यस साक्ष्यभित्र हामी योशियाहको भविष्यवाणीमूलक चक्र भेट्छौं।

म “आधारभूत धर्मत्याग” भन्दछु, किनकि उक्त वंशावलीको प्रारम्भले त्यो समयलाई संकेत गर्दछ जब इस्राएलले सांसारिक राजा पाउने आफ्नो चाहनामा परमेश्वरलाई राजाको रूपमा अस्वीकार गर्‍यो, र यसरी इस्राएलको मानवीय राजतन्त्रको आधारलाई चिह्नित गर्‍यो। म यो योशियाहको चक्रको निम्ति पनि लेख्दछु, जसको अर्थ “परमेश्वरको आधार” हो, किनकि त्यो परमेश्वरका जनताको आधार र आधारभूत धर्मत्याग दुवैको प्रतीक हो।

जब सोलोमनको मृत्यु भयो र बाह्र गोत्रहरू उत्तर र दक्षिणमा विभाजित भए, तब यारोबामद्वारा स्थापित नक्कली उपासना-प्रणालीको समर्पणलाई अवज्ञाकारी अगमवक्ताले धिक्कार्यो, र उसको त्यस धिक्कारमा योशियाह नाउँको आउने एक राजाको भविष्यवाणी समावेश थियो। यारोबाम र उत्तरका दस गोत्रहरूको आधारभूत धर्मत्यागकै समयमा, ई.पू. ६२२ को महान् निस्तार-चाडद्वारा चिह्नित योशियाह र उसको पुनर्जागरणसम्बन्धी भविष्यवाणी गरियो। त्यो पुनर्जागरण मोशाका लेखहरू फेला परेको कारण र परमेश्वरका जनतामाथि तिनीहरूको निरन्तर धर्मत्यागका कारण उच्चारित न्यायको घोषणाद्वारा ल्याइयो। जब मोशाका लेखहरूबाट भएका वचनहरू राजा योशियाहलाई पढेर सुनाइए, तब त्यसले पुरानो करारको इतिहासकै सबैभन्दा महान् पुनर्जागरण उत्पन्न गरायो। भविष्यमा योशियाह नाउँ

भएको एउटा बालक जन्मनेछ भन्ने भविष्यवाणीमा पनि अवज्ञाकारी अगमवक्ताद्वारा राजा यारोबामविरुद्ध लक्षित आधारभूत धर्मत्यागको भविष्यसूचक दोषारोपण समावेश थियो।

दानियलले जसलाई मोशाको श्राप भनी सम्बोधन गर्छन्, त्यो लेवीयव्यवस्था २६ को “सात पटक” हो, र यही विलियम मिलरको आधारभूत खोज बन्यो, जो एडभेन्टिज्मका आधारभूत सत्यहरूको प्रतीक हुन्। ११ अगस्ट, १८४० मा मिलरको सन्देशको सशक्तीकरण १८३८ र १८४० मा “योशियाह” लिचको कार्यद्वारा सम्पन्न भयो। १८६३ मा ती आधारहरू पन्छाइए, र “सात पटक” केवल फिलाडेल्फियन मिलराइटहरूका आधारभूत सत्यहरूको प्रतीक मात्र नभई, आधारहरूको विरुद्धमा लाओडिसियाई मिलरवादको विद्रोहको पनि प्रतीक बन्यो। पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका मिलराइटहरूको इतिहासमा “योशियाह” को प्रतीकवाद निहित छ, जुन एक लाख चौवालीस हजारको इतिहासमा अक्षरशः पुनरावृत्त हुनेछ। योशियाहको चक्र राजा शाऊलको जादूटुनासम्म पछाडि पुग्छ, र त्यसपछि आइतबारको व्यवस्थाको समयमा लाओडिसियाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डली उकेलिनेसम्म पुग्छ। इज्जिकिएलमा रहेको योशियाहको चक्र अहिले एक लाख चौवालीस हजारको छाप लगाइने कार्यको पराकाष्ठाका रूपमा खोलिँदै जाने प्रक्रियामा छ।

हामी यी विषयहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।